הנצחונות הראשונים

מאת

ד״ר י. פון וייזל

המברקים הראשונים על תוצאות הבחירות מתחילים להגיע אלינו — וכמו שאפשר היה לחשוב מראש — הם מבשרים לנו נצחון בסיביריה ובאפריקה הדרומית רכשו הרביזיוניסטים מנדטים, במצרים כמעט ודאי הדבר, שבא־כחה של הארץ הזאת, שבה טרח וויצמן בעצמו ליצור מצב־רוח לטובת מדיניות־המעל שלו, יהיה מנהיג הצה״ר, ובאמריקה - אותה אמריקה של הסוכנות היהודית־התעורר העם, התקוממם נגד שלטון הלא־ציונים, והניף את דגלה של הציונות החדשה. גם באמריקה ישנם כיום רביזיוניסטים... בפעם הראשונה בתולדותיה של התנועה הצעירה יופיעו צירים רביזיוניסטים באמריקה בקונגרס הציוני. והם יהיו בני־בריתנו הנאמנים במלחמתנו בעד הרוב בקונגרס.

ואל יחשבו נאמני הצה״ר בארץ, כי אנו מפריזים על הצלחתנו זו. אמנם, בקונגרס הקודם היו לנו רק 21 צירים מתוך רק 17 (שבעה עשר) נבחרו לפי התכנית הרביזיוניס־טית. השאר נספחו אלינו בקונגרס, או שחש־תפי כחברי הועד״ם הציוני. ואם כיום, בראשית ה־בחירות, כבר יש לנו 2 מאמריקה, 4—3 מאפריקה הדרומית 1 מסיביריה וכפי הנראה 1 ממצרים, הרי אנו שומעים, שכיום יש לנו סיכויים, אם נצרף את אלה שיבחרו לנו באי״, בפולניה, באנ־גליה, ברומניה, בליטא, בלטביה, שמספרנו בקונגרס יגדל לא רק פי שנים, אלא פי שלש. אבל לא בזה בלבד מונח ערכו של נצחוננו הראשון, הפתיחה המוצלחת לקרב, שיתלקח־ביום ב׳, כאן בארץ, לפני הקלפי.

ערכו האמתי של הנצחון הזה הוא, שאנו נוכל בפעם הראשונה למסור את המל־חמה בקונגרס נגד הקורופציה האמריקאית של אנשי ליפסקי־וויצמן לידי רביזיוניסטים אמ־ריקאיים, הערך האמתי של הנצחון הזה הוא. שבפעם הראשונה ישבו רביזיוניסטים בסייעה האמריקאית בקונגרס, אשר לה, כפי שיש לשער, תהיה דעה מכרעת כלפי עתידה של הציונות, ורביזיוניסטים אלה ידעו לתת תשובה נצחת על הדבות שהופצו עלינו ע״י הכנופיה של ליפסקי וידעו גם לגלות את הרקבון של ההנהגה שהיתה קיימת עד עכשיו.

אבל זהו רק צד אחד של הנצחון הזה (ד־רי מיותר להגיד, שרק השיטה המשוחחת השלטת בהסתדרות הציונית באמריקה הי״א שאיפשרה, כי באמריקה לא תערכנה בחירות בכלל, אלא שיבואו לידי פשרה, שבה יבטלו את הרביזיו־ניסטים. פשוט משום שאין להם כסף) הערך האמתי מונח בזה, שד־שפעתם של הרביזיו־ניסטים גברה בארץ זו עד כדי כך, שנוצר רוב המתנגד לוויצמן.

אין אנו זקוקים בכדי לדעת זאת, דוקא למברק של סופרנו המיוחד, הספיק לנו גם המברק של סטא, המבשר לנו, כי ליפסקי נהיה פתאם ל״רדיקל״ ושהוא דורש את ״הפסקת המשא ומתן״ אחרי שהאנגלים בעצמם הפסיקו אותו... לפני חדשים היו הרביזיוניסטים — אנשים בלתי מעשיים, בלתי אחראים משום שרצו להציל אותנו מקלון הישיבה על שולחן אחד עם פקידי פאספילד וליפסקי, כמו החנפים מן ה„דבר״ וכמו מוסינ־זון, גליקסון ודכוותם היו „בעלי האחריות״, שראו את הכל מראש״ וציפו למתן־שכר מצד אנגליה, אבל כיום הולם אגרופה של ה־יד־דות הלאומית בדלתי החנפים האלה, והם נוקטים לד־ם — לרגע הבחירות — לשון כמעט רביזיוניסטית. בתל אביב, כמו ב״ניו יורק, מרגישים הפשרנים של אתמול ברוחה של דעת הקד־ל למחר: ד־ם מריחים בנצחון הרביזיוניסטים - ומחליפים את לשונם.

אבל חילופים אלו לא יעזרו להם, באה תקופה חדשה, עם רעיונות חדשים ואנשים חדשים - הם נושאיה.